

Sygn. akt XI GC 1212/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Idziorek

Protokolant: st.sekr.sądowy Gabriela Wierzgacz

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2015 r.

na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w W.,

przeciwko (...) M. A., M. (...) spółce jawnej w S.,

o zapłatę,

I. zasądza pozwanej (...) M. A., M. (...) spółki jawnej w S. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 9 039,07 zł (dziewięć tysięcy trzydzieści dziewięć złotych siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w stosunku rocznym od dnia 26 marca 2014 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza pozwanej (...) M. A., M. (...) spółki jawnej w S. rzecz powódki (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 1708,93 zł (tysiąc siedemset osiem złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1212/14

Uzasadnienie

Dnia 2 stycznia 2014 roku powódka (...) spółka akcyjna w W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie, VI Wydziału Cywilnego, pozew o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej A. M. A., M. (...) spółki jawnej w S. kwoty 10 935,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska powodowa spółka wskazała, że pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł ze stroną powodową umowę o współpracy dotyczącą w szczególności sprzedaży tytułów prasowych, książek itp. z pełnym prawem zwrotu niesprzedanych egzemplarzy. Strona powodowa wywiązała się z zwartej umowy, na potwierdzenie czego wystawiła faktury VAT. Mimo wezwania pozwana nie uregulowała należności. Zadłużenie wynosi 10 935,29 zł, w tym kwota 1 896,22 zł tytułem skapitalizowanych odsetek, które zostały naliczone od dnia wymagalności faktury do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu..

Dnia 27 lutego 2014 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydziale Cywilnym, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki. Nakaz został doręczony pozwanej dnia 25 marca 2014 roku

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, wg norm przepisanych. Pozwana wskazała, że nie kwestionuje faktu

zawarcia przedmiotowej umowy i jej wykonania. Pozwana zakwestionowała wymagalność roszczeń wynikających z wystawionych faktur VAT. Wskazała, że na żadnej nie widnieje termin zapłaty, a także zauważyła, że nie zostało doręczone jej wezwanie do zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) spółka akcyjna w W. zawarła z pozwaną A. M. A., M. (...) spółką jawną w S. umowę o współpracy, która dotyczyła w szczególności sprzedaży tytułów prasowych, książek, innych wydawnictw oraz wszelkich integralnych dodatków do wymienionych pozycji z pełnym prawem zwrotu niesprzedanych egzemplarzy. Pozwana zobowiązała się do przestrzegania zasad dostawy prasy, zwrotu niesprzedanych egzemplarzy, określania różnic w dostawach i zwrotach prasy, rozliczeń za sprzedaną prasę oraz przekazanego wyposażenia punktu sprzedaży.

Niesporne

Dnia 9 maja 2012 roku powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT na łączną kwotę 9 039,07 zł brutto, zakreślając termin płatności na dzień 23 maja 2012 roku. Strony nie ustaliły terminu płatności.

Dowód:

-faktura VAT z dnia 9 maja 2012 roku, k. 42

-zeznania M. A. (2), k. 59

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części podlegało uwzględnieniu, a podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 535 k.c. oraz zapisy umowy łączącej strony.

Większość okoliczności faktycznych w niniejszej sprawie było bezspornych pomiędzy stronami. W szczególności pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia z powódką umowy i jej wykonania, a jej ważność i skuteczność nie budziła wątpliwości Sądu. Pozwana, wnosząc o oddalenie powództwa podniosła jednak zarzut niewymagalności roszczenia powódki.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. Zdaniem Sądu pozwana wykazała, że zaszyły okoliczności uzasadniające oddalenie powództwa w niewielkiej części, bowiem tylko w zakresie skapitalizowanych odsetek liczonych od należności głównej.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Odpowiednikiem świadczenia sprzedawcy jest świadczenie nabywcy - obowiązek zapłaty umówionej ceny, a więc ustalonej przez strony i wyrażonej w pieniądzu wartości rzeczy lub prawa będących przedmiotem umowy. Pozwana odebrała zakupiony towar, jednak nie uściła ceny, która została jasno określona przez strony w fakturze VAT. Pozwana zobowiązany jest zatem do wykonania swojego zobowiązania – zapłaty ceny.

Konsensualny, odpłatny i wzajemny charakter umowy sprzedaży przesądza o tym, iż samo przyjęcie towaru za oferowaną na fakturze cenę stosownie do art. 488 § 1 k.c. rodzi natychmiastowy obowiązek zapłaty, o ile strony uprzednio nie zawierały umowy odmiennie regulującej warunki zapłaty. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, strony nie miały umówionego terminu płatności, a strona powodowa nie wskazała konkretnego terminu dostawy zamówionego towaru. Z zeznań M. A. (2) wynika, że strona pozwana nie zwracała się do powódki o potwierdzenie dostawy. Niemożliwym zatem stało się określić konkretnego terminu wykonania umowy przez stronę

powodową, a to ten właśnie termin implikowałby obowiązek zapłaty ceny przez pozwaną. Koniecznym zatem stało się sięgnięcie do regulacji zawartej w art. 455 k.c., zgodnie z którym jeżeli termin świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Powód dochodząc roszczenia ma obowiązek wykazać sporne fakty (art. 6 k.c.). Wobec przedłożenia faktur różniących się m.in. w zakresie terminu płatności, Sąd przyznał rację w tym zakresie stronie pozwanej. Powód nie wykazał aby egzemplarz faktury z terminem płatności doręczył stronie pozwanej, żadnych też zarzutów co do egzemplarza faktury będącej w posiadaniu pozwanej nie sformułował.

Strony nie ustaliły terminu płatności (brak terminu na zaakceptowanej przez strony fakturze VAT). Na podstawie zebranego materiału dowodowego nie można też wskazać konkretnej daty wykonania umowy przez stronę powodową. W tej sytuacji, posilkując się regulacją zawartą w art. 455 k.c., jako termin spełnienia świadczenia należy uznać dzień wezwania dłużnika do zapłaty. Na kanwie niniejszej sprawy jako niesporną datę wezwania dłużnika do wykonania zobowiązania, należy uznać dzień 25 marca 2014 roku, gdyż wtedy strona pozwana odebrała nakaz zapłaty. Od tego dnia musiała więc liczyć się z obowiązkiem zapłaty. Roszczenie strony powodowej stało się więc wymagalne w dniu 26 marca 2014 roku, przeto zarzut pozwanej o niewymagalności roszczenia, co do zasady, nie mógł się ostać.

Zgodnie natomiast z art. 481 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. W niniejszej sprawie, jak już zostało wspomnianie, roszczenie główne stało się wymagalne w dniu 26 marca 2014 roku i od tego dnia należało zasądzić odsetki ustawowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł na podstawie art. 535 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c., jak w pkt I sentencji wyroku.

Część należności objętej pozwem stanowiły skapitalizowane odsetki od nieterminowej zapłaty. W myśl art. 482 § 1 c.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powodztwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Zgodnie z art. 476 k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Strona powodowa wskazała, że kwota 1 896,22 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od kwoty należności głównej została naliczona od dnia 24 maja 2012 roku do dnia 1 stycznia 2014 roku. Wobec jednak przyjęcia daty wymagalności dnia 25 marca 2014 roku, żądanie w zakresie skapitalizowanych odsetek podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c.. strona powodowa wygrała proces w 83%, natomiast pozwana w 17%. Strona powodowa poniosła następujący koszty: opłatę sądową od pozwu w kwocie 137 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone na kwotę 2400 złotych, których wysokość ustalono w oparciu o § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, do czego doliczyć należało kwotę 17 złotych z tytułu poniesionej przez pozwanego opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego, stosownie do treści części IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (łącznie 2554 zł). Strona pozwana poniosła następujący koszty: koszty zastępstwa procesowego ustalone na kwotę 2400 złotych, których wysokość ustalono w oparciu o § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, do czego doliczyć należało kwotę 17 złotych z tytułu poniesionej przez pozwanego opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego, stosownie do treści części IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (łącznie 2417 zł). Strona pozwana powinna więc zwrócić stronie powodowej różnicę pomiędzy kwotą jaką pozwany winien zapłacić powódce (83% z 2554 zł), a kwotą jaką powódka winna zapłacić pozwanej (17% z 2417 zł). Reasumując strona pozwana winna zapłacić stronie

powodowej kwotę 1708,93 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w pkt. III sentencji wyroku (2119,82 zł – 410,89 zł).

Zarządzenia:

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda
3. Akta z pismem lub za 30 dni.